

Förordning (1997:1121) om farledsavgift

Tillämpningsområde

1 §

[201] Farledsavgift skall betalas för fartyg som i Sverige lastar eller lossar last eller lämnar eller hämtar passagerare.

2 §

[202] Från avgiftsplikt undantas

1. fartyg med en bruttodräktighet mindre än 400,
2. fartyg avsedda för bogsering, bärgning eller sjöräddning, när de används för sådant ändamål,
3. borrh- eller bostadsplattformar eller liknande anordningar för verksamhet till havs,
4. fartyg i lokal eller regional person- eller lasttrafik, som drivs i offentlig regi eller inom ett län,
5. fartyg som transporterar last mellan hamnar belägna inom Göteborg–Vänern-området, och
6. arbetsfartyg. *Förordning (2004:1136)*.

Anm. Definition av vissa begrepp, se [252].

Grund för farledsavgiften

3 §

[203] Vid fastställelse av farledsavgiften skall hänsyn tas till fartygets storlek, last och utsläpp av luftföroreningar. *Förordning (2004:1136)*.

Anm. Se vidare [251].

4 §

[204] För fartyg i utrikes trafik inträder betalningsskyldigheten på den ort till eller från vilken last eller passagerare först medförs, i fråga om den del av farledsavgiften som baseras på fartygets storlek. För den del av farledsavgiften som baseras på lasten inträder betalningsskyldigheten på den ort där lasten lastas eller lossas.

Farledsavgiften för fartyg i inrikes trafik fastställs och betalas på den ort från vilken last eller passagerare medförs. *Förordning (2004:1136)*.

5 §

[205] Sjöfartsverket svarar för fastställelse och uppbörd av farledsavgifter. *Förordning (2004:1136)*.

6 §

[206] Till ledning för fastställelse av farledsavgiften skall fartygets redare eller ägare lämna en deklARATION med uppgifter om fartyget och om avgiftspliktig last.

Om de uppgifter som behövs för att fastställa avgiften inte lämnas, får avgiften fastställas efter skälig grund.

Till 1 st

Anm. Se vidare [271] o.f.

7 §

[207] Ett fartygs ägare och redare ansvarar solidariskt för att farledsavgiften för fartyget betalas.

Om någon i egenskap av ombud för fartygets ägare eller redare lämnar en deklARATION enligt 6 § ansvarar även han eller hon solidariskt med ägaren och redaren för att farledsavgiften betalas. *Förordning (2004:1136)*.

8 §

[208] Sjöfartsverket får, om det finns särskilda skäl, medge att farledsavgiften fastställs och betalas på annat sätt än som föreskrivs i 4 §.

Sjöfartsverket får medge nedsättning av eller befrielse från farledsavgiften om det är förenligt med verkets ekonomiska intresse eller om det annars finns synnerliga skäl för det. Nedsättning eller befrielse får dock inte medges om det snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion på ett sådant sätt att handeln med varor eller tillhandahållandet av tjänster inom Europeiska unionen påverkas.

9 §

[209] Sjöfartsverket får meddela ytterligare föreskrifter om fastställande av farledsavgifter och om de förrättningar som behövs för att kontrollera fartygs utsläpp av luftföroreningar i syfte att beräkna sådana avgifter.

Vite, ansvar och överklagande

10 §

[210] Den som inte lämnar deklARATION enligt 6 § kan av Sjöfartsverket föreläggas att vid vite fullgöra skyldigheten.

Vitet skall bestämmas till ett belopp som med hänsyn till vederbörandes ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt kan antas förmå honom att följa föreläggandet, dock inte lägre än 2.000 kr eller högre än 10.000 kr.

11 §

[211] Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet låter bli att fullgöra deklARATIONsskyldighet enligt 6 § eller lämnar oriktig uppgift i sådan deklARATION döms till böter, om inte gärningen är belagd med straff i brottsbalken (Smugglingslagen m.m. [1001] o.f.). I ringa fall skall inte dömas till ansvar.

Den som överträtt vitesföreläggande döms inte till ansvar enligt denna förordning för en gärning som omfattas av föreläggandet.

12 §

[212] I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol. *Förordning (1998:1089)*.

[213] Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1998.

Genom förordningen upphävs

1. förordningen (1997:1118) om fyravgift,
2. förordningen (1997:1119) om farledsvaruavgift,
3. förordningen (1978:13) om farledsvaruavgift i vissa fall.

De upphävda författningarna gäller fortfarande i fråga om fyravgifter och farledsvaruavgifter som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.